

عنوان مقاله:

قراردادهای الکترونیکی و صحت و اعتبار آنها

محل انتشار:

سومین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه علوم انسانی و مطالعات اجتماعی ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

علی رضایی - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق خصوصی، گروه حقوق، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

میثم بهدل - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق خصوصی، گروه حقوق، واحد گرمی، دانشگاه آزاد اسلامی، گرمی، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه استفاده از اینترنت و سایر ابزارهای الکترونیکی در امر تجارت به یک امر غیرقابل گریز مبدل گشته است. سرعت حیرت آور و کاهش قابل ملاحظه هزینه ها در استفاده از ابزارهای الکترونیکی در امر تجارت، انعقاد قراردادهای الکترونیکی را به یک ضرورت تبدیل کرده است. لذا در این نوشتار قراردادهای الکترونیکی و صحت و اعتبار آنها مورد مطالعه قرار گرفته و این نتایج به دست آمد که از حیث ماهوی میان قراردادهای الکترونیکی و قراردادهای سنتی تفاوتی وجود ندارد؛ بلکه تنها شیوه انعقاد آن دو با یکدیگر متفاوت است. الحاقی بودن قرارداد الکترونیکی، عدم حضور فیزیکی طرفین در این گونه قراردادها، اصل رضایی بودن قرارداد الکترونیکی و ... را میتوان از ویژگی های این نوع قراردادها برشمرد. اعتبار و نفوذ قراردادهای الکترونیک مانند سایر قراردادها مشروط به جمع شرایط صحت آن است. از آنجا که اراده میتواند بنا بر اصل رضایی بودن عقود به هر شکل ابراز شود، داده های الکترونیک نیز مانند لفظ و نوشته میتواند دلالت بر قصد انشا داشته باشند. بنابراین اصل رضایی بودن قراردادها در قراردادهای الکترونیکی نیز جاری است و انعقاد قرارداد از این طریق نیاز به تشریفات خاصی ندارد.

کلمات کلیدی:

قرارداد الکترونیکی، اعتبار، تجارت الکترونیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/654689>

